

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a z členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. v právnej veci žalobcu: **F.**, bytom Č., zastúpeného JUDr. J., advokátom, S. proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru Košice, Krajský dopravný inšpektorát**, Kuzmányho 8, Košice, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-63-1- / DI-2008 zo dňa 16.mája 2008 na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/59/2008-32 zo dňa 10. decembra 2008 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/59/2008-32 zo dňa 10. decembra 2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-63-1- / DI-1-2008 zo dňa 16.5.2008, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, Okresného dopravného inšpektorátu č. p. ORP-P-373/1-ODI-2008 zo dňa 17.3.2008 a potvrdené rozhodnutie o uznání viny zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 2 písm. zákona č. 372/ 1990 Zb.

o priestupkoch v znení neskorších predpisov a uložení pokuty vo výške 3.500,- Sk a zákaze činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 4 mesiacov.

S poukazom na zistenie, že v správnom konaní bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie, ktoré viedlo k správnym právnym záverom krajský súd žalobu zamietol.

V dôvodoch rozsudku krajský súd poukázal na to, že v priestupkovom konaní bolo jednoznačne preukázané spáchanie priestupku žalobcom podľa 19 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, na tom skutkovom základe ako je uvedené v rozhodnutí oboch správnych orgánov.

Krajský súd poukázal na to, že z priloženej fotodokumentácie vyplýva, že žalobca ako vodič Avie nestihol prejsť cez križovatku pretože prichádzajúce vozidlo Škody Fabie malo pri policajnom zásahu svoju rýchlosť /síce nepovolenú/, ktorú však vodič Avie neodhadol, a preto sa na takúto rýchlosť spoliehať nemohol. Bezprostrednou príčinou nehody bol však pomalý výjazd vodiča Avie na druhú stranu vozovky cez Južnú triedu, teda cez križovatku, vo vzťahu ku ktorej platí ustanovenie § 19 ods.1,3 zákona č. 315/1996 Z.z., ktoré zo strany vodiča Avie dodržané nebolo. Za nepovolenú rýchlosť bol tiež disciplinárne postihnutý aj vodič Škody Fabie.

Krajský súd sa stotožnil so závermi znalca, podľa ktorého vo vzťahu k vzniku dopravnej nehody, bezprostrednou /technickou/ príčinou dopravnej nehody bola vina žalobcu, ktorý síce zastavil na príkaz dopravnej značky C2, ale prednosť v jazde vozidlu Fabia idúcom na hlavnej ceste nedal.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobca včas odvolanie, v ktorom uviedol, že naďalej trvá na tom, že spôsob vedenia motorového vozidla žalobcom nebolo príčinou dopravnej nehody, a skutočnosť, že vodič motorového vozidla Mgr. F. nedodrжал povolenú rýchlosť a v momente zrážky nevenoval dostatočnú pozornosť vedeniu motorového vozidla, bola príčinou vzniku dopravnej nehody. Vyjadril, presvedčenie, že riadne a v súlade s dopravným značením dal prednosť v jazde vozidlu prichádzajúcom po ceste označenej dopravnou značkou ako hlavná cesta. To, že vodič S. napriek vedeniu vozidla po hlavnej ceste v jazdnom pruhu pre smer jazdy vľavo pokračoval v jazde priamym smerom, je jasným znakom toho, že

nevenoval primeranú pozornosť vedeniu motorového vozidla, ktorým sa navyše pohyboval rýchlosťou presahujúcou povolenú rýchlosť.

Žalobca uviedol, že k nárazu došlo v odbočovacom jazdnom pruhu, pričom vodič S. neodbočoval a viedol vozidlo v smere jazdy do centra mesta, to znamená, že nepoužil dva jazdné pruhy pre priamy smer jazdy, ale odbočovací jazdný pruh. Pri odbočovaní z objektu na Južnej triede žalobca motorové vozidlo, ktoré viedol vodič S. zaregistroval približne vo vzdialenosti 300m od miesta odkiaľ vychádzal. Vzhľadom na vzdialenosť a dovolenú rýchlosť 60km/h a na to, že oba priebežné jazdné pruhy boli voľné, žalobca nepredpokladal, že pri zachovaní priameho smeru jazdy by motorové vozidlo vodiča S. pokračovalo v odbočovacom jazdnom pruhu, resp. že by sa mu nestihol vyhnúť odbočením do priameho jazdného pruhu.

Žalobca poukázal na to, že prekročenie rýchlosti 60km/h konštatoval vo svojom odbornom vyjadrení aj znalec z odboru cestnej dopravy Ing. B.. Nemožno však bez pochybností súhlasiť so záverom odborného vyjadrenia Ing. B., ktorý tvrdí, že priamou príčinou dopravnej nehody bolo nedanie prednosti vozidlu Škoda Fabia vodičom motorového vozidla AVIA, pretože Ing. B. najskôr bez najmenších pochybností uvádza, že v prípade, že by Mgr. S. viedol motorové vozidlo povolenou rýchlosťou 60km/hod, stihol by zabrániť zrážke resp. by k zrážke vôbec ani nedošlo a na druhej strane označil za priamu príčinu dopravnej nehody skutočnosť, že žalobca nedal prednosť v jazde vozidlu Fabia.

Na základe uvedeného žalobca vyjadril presvedčenie, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň zistenie skutkového stavu je nedostatočné na posúdenie veci, preto navrhol rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný tak, že navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť. K odvolacej námietke žalobcu, ktorou spochybňoval zistenie skutkového stavu veci, keď namietal rozpornosť záverov odborného vyjadrenia uviedol, že odborné vyjadrenie znalca je len jedným z dôkazov. Pritom žalovaný nemal dôvod pochybovať o objektívnosti a odbornosti znalca z odboru doprava cestná.

Žalovaný poukázal na to, že aj keď druhý účastník dopravnej nehody Mgr. S. sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky tým, že prekročil dovolenú rýchlosť jazdy, za čo mu bolo príslušným orgánom uložené disciplinárne opatrenie, bezprostrednou príčinou vzniku dopravnej nehody bolo, že obvinený (žalobca) vjazdom z vedľajšej cesty nedal prednosť v jazde vozidlu Škoda Fabia premávajúcemu po hlavnej ceste. K tvrdeniu žalobcu, že k nárazu došlo aj v odbočovacom jazdnom pruhu žalovaný uviedol, že túto námietku žalobca neuplatnil v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu, ale žalovaný na ňu reagoval vo vyjadrení k žalobe, kde uviedol, že „z fotodokumentácie, z plánu z miesta spáchania dopravnej nehody ako aj z brzdnej dráhy Mgr. S. je zrejmé, že menovaný použil jazdný pruh pre priamy smer jazdy (ľavý jazdný pruh pre priamy smer jazdy) a nie odbočovací jazdný pruh.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné potvrdiť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 8. decembra 2009 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č. p. KRP-63-1-/ DI-2008 zo dňa 16.5.2008 ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiam Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, Okresného dopravného inšpektorátu č. p. ORP-P-373/I-ODU-2008 zo dňa 17.3.2008, a potvrdené rozhodnutie o uznání viny zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 2 písm. zákona č. 372/ 1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a uložení pokuty vo výške 3.500,- Sk a zákaze činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 4 mesiacov.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými

v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu, ktorý správne poukázal na to, že v priestupkovom konaní bolo preukázané spáchanie priestupku žalobcom podľa § 19 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, na tom skutkovom základe ako je uvedené v rozhodnutí oboch správnych orgánov.

Z administratívneho spisu je zjavné, že žalovaný vykonal v konaní náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, a to záznamom o podaní vysvetlenia žalobcu zo dňa 12.12.2007, úradným záznamom zo dňa 12.12.2007 o podaní vysvetlenia Mgr. F. S., záznamom dopravnej nehody zo dňa 12.12.2007, zápisnicou o ohliadke miesta dopravnej nehody zo dňa 14.1.2008, plánikom z miesta dopravnej nehody zo dňa 12.12.2007, fotodokumentáciou z miesta dopravnej nehody zo dňa 12.12.2007, odborným vyjadrením č. 9/2008 znalca z odboru Doprava cestná Ing. Z. B. zo dňa 22.1.2008, evidenčnou kartou EKV 20080212132421345 žalobcu, výstupom z tlačiarne ARYB-0149 s výsledkom dychovej skúšky na alkohol elektronickým meračom Alkotest 7410 žalobcu, vodiča Mgr. S., zápisnicou z ústneho pojednania zo dňa 17.3.2008).

Je teda zrejmé z akých dôkazných prostriedkoch pri svojom rozhodovaní vychádzal, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že žalovaný riadne vyhodnotil dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého žalovaný vychádzal pri svojom rozhodovaní o priestupku žalobcu.

Vykonaným dokazovaním bolo spoľahlivo zistené, že žalobca dňa 12.12.2007 v čase o 10.40 hod. viedol v Košiciach na ulici Južná trieda nákladné motorové vozidlo zn. Avia A 31 ev. č. K., kde pri vchádzaní z objektu popisného čísla 74 zastavil s vozidlom z dôvodu rešpektovania zvislého dopravného značenia C2 „Stoj, daj prednosť v jazde“ a následne nedal prednosť v jazde vozidlu prichádzajúcemu po hlavnej ceste, s vozidlom zn. Škoda Fabia, ev. č. K., ktoré viedol vodič S., po ulici Južná trieda (hlavná cesta) v ľavom jazdnom pruhu pre priamy smer jazdy, v smere jazdy od Barce do centra mesta, pričom vozidlo Škody Fabia narazilo prednou časťou vozidla do ľavej zadnej bočnej časti vozidla žalobcu. Žalobca

spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej nedošlo k zraneniu osôb, požitie alkoholických nápojov nebolo zistené.

Žalobca namietal proti záverom žalovaného, ktorý vychádzal so záverov znalca, že dopravnú nehodu zapríčinil žalobca, stotožnil sa však so záverom znalca, že keby vodič Škody Fabie mal primeranú povolenú rýchlosť (60 km/hod), ku zrážke by nedošlo.

Podľa odvolacieho súdu krajský súd sa dôvodne stotožnil so závermi žalovaného, že konanie žalobcu bolo potrebné považovať za ohrozujúci priestupok, bez ohľadu na druhého vodiča, ktorý šiel nepovolenou rýchlosťou a správne nepovažoval žalobné námietky žalobcu za relevantné.

Podľa odvolacieho súdu predmetným dokazovaním bola jednoznačne preukázané spáchanie priestupku žalobcom podľa § 19 ods.1 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, na tom skutkovom základe ako je uvedené v rozhodnutí oboch správnych orgánov.

Na zisteniach prvostupňového správneho orgánu (ktoré si osvojil tak žalovaný ako aj krajský súd) ohľadne priebehu dopravnej nehody a jeho záveroch ohľadne zavinenia nehody, nemohlo mať podľa odvolacieho súdu vplyv ani tvrdenie žalobcu, (ktoré čiastočne vychádza so záverov odborného vyjadrenia Ing. B. - z analýzy možnosti odvrátenia dopravnej nehody, keď znalec konštatuje, že vodič vozidla Fabia sa pred nehodou pohyboval rýchlosťou 73,9 až 78,5 km / hod), že dopravnú nehodu zapríčinil vodič Škody Fabie, ktorý šiel nepovolenou rýchlosťou a nie žalobca, **pretože z ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č 315/ 1996 Z.z. vyplýva, že vodič, ktorý prichádza na križovatku po ceste označenej dopravnou značkou ako vedľajšia cesta, je povinný dať prednosť v jazde vozidlám prichádzajúcim po ceste označenej dopravnou značkou ako hlavná cesta.**

Pokiaľ teda správny orgán vychádzal zo skutkových zistení, (ktoré mal spoľahlivo zistené z vykonaných dôkazov), a to, že žalobca zastavil na príkaz dopravnej značky C2 „Stoj, daj prednosť v jazde“, ale prednosť v jazde vozidlu Škoda Fábria nedal, táto okolnosť bola správnymi orgánmi správne vyhodnotená za príčinu dopravnej nehody, pričom nemohlo ostať bez povšimnutia, že žalobca neodhadol rýchlosť Škody Fabie, ktorá sa približovala, čo bolo nepriamou príčinou dopravnej nehody.

Podľa odvolacieho súdu sa krajský súd podrobne zaoberal všetkými žalobnými námietkami, ktoré sú totožné s námietkami odvolacími a dospel k správneému záveru, že žalobca nebol ukrátený na svojich právach rozhodnutím a postupom správnych orgánov, pretože tieto konali v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami. Správny je aj záver krajského súdu, že preskúmané rozhodnutie správneho orgánu v rozsahu dôvodov a uvedených v žalobe je v súlade so zákonom, a preto dôvodne žalobu žalobcu zamietol.

Odvolací súd sa považuje za dôležité zdôrazniť, že námietka žalobcu, podľa ktorej k nárazu došlo aj v odbočovacom jazdnom pruhu, nebola žalobcom uplatnená v správnom konaní, (žalobca ju neuplatnil v odvolacom konaní pred druhostupňovým správnym orgánom), preto nebolo možné žalovanému vyčítať, že sa ňou v rozhodnutí nezoberal. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi žalovaného, ktoré prezentoval vo vyjadrení k žalobe, že „z fotodokumentácie, z plánu z miesta spáchania dopravnej nehody ako aj z brzdnej dráhy Mgr. S. je zrejmé, že menovaný použil jazdný pruh pre priamy smer jazdy (ľavý jazdný pruh pre priamy smer jazdy) a nie odbočovací jazdný pruh, pričom v podrobnostiach na tento správny záver, ktorý nachádza oporu vo výsledkoch dokazovania správneho orgánu odkazuje. Preto túto námietku vzhľadom na záver vyjadrenia žalovaného, s obsahom ktorým sa odvolací súd stotožnil, považoval za nedôvodnú.

Odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech vo veci nepriznal náhradu trov konania.

POUČENIE : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. decembra 2009

JUDr. Ing. Miroslav Gavalec, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Lubica Kavivanovová